

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 104.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-n92.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB31:92

#

Socrates - Alcibiades.

Hvorfor græd A. naar S. taledede (»naar han taler, banker mit Hjerte hæftigt, hæftigere end Korybanternes, Taarer strømme ud af mine Øine«)

A. var dog vel en Mand, der vidste at udtrykke sig at vælge sit Udtryk betegnende. Dersom nu A.^[S] Opfattelse af S. gik ud paa, at S. var Ironikeren, som saa uforligneligt kunde giække, saa var det underligt at tale saaledes om ham, saa maatte vel snarere Al: have sagt: man kunde lee sig fordærvet ved at høre paa S.

Hvorfor græd altsaa A. Det er let at see, at S. just som den sande Ironiker brugte Ironie til at skjule over Idealerne. Men stundom har han ogsaa stillet disse frem. Og da var det han saa dybt bevægede A.

A. græd, Taarer strømmede ud af hans Øine, hans Hjerte bankede hæftigt - ganske simpelt, thi S. bragte ham i den Vaande som karakterløs og letsindig Intellectualitet kan bringes af Karakter-Msk. A. havde Idealitet nok og Intellectualitet nok til at gribes at fængsles af dette ethiske Ideal, som S. fremstillede - - men det Lavere i ham kunde han ikke beseire. Derfor blev det ved Taarer, Hjertebanken - var det, vilde S. vel have sagt, blevet til ethisk Handeln, saa var vel Taarerne og denne Hjerte-Banken standset.